



ת"פ 39101/06/15 - מדינת ישראל נגד אוראל בן חמו

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 39101-06-15 מדינת ישראל נ' בן חמו(עציר)

לפני
בעניין: כבוד השופט מוחמד עלי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אוראל בן חמו (עציר)

הנאשם

נוכחים:

הנאשם: הובא

ב"כ הנאשם: עו"ד אברהם עודה מהסניגוריה הציבורית

גזר דין

האישומים

1. הנאשם הודה והורשע בכתב האישום בתיק הנוכחי וכן צירף תיקים נוספים בהם גם הודה והורשע. אפרט להלן את כתבי האישום בהם הודה הנאשם.

כתב האישום הנוכחי

2. בכתב האישום שהוגש בתיק זה, הורשע הנאשם על פי הודאתו ב-17 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן: **חוק כרטיסי חיוב**).

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.6.2015, באחת החנויות בנהריה, עת שוחחה עובדת המקום בטלפון עם נציגת חברת תקשורת ומסרה לזו אחרונה את פרטי כרטיס האשראי שלה, נכח הנאשם במקום, האזין לשיחה, ורשם בפניו את פרטי כרטיס האשראי של העובדת. כמו כן, ביום 4.6.2015, בחנות אחרת בנהריה, כאשר נכח במקום קונה אשר מסר למוכר את פרטי כרטיס האשראי של אמו, האזין הנאשם לשיחה ורשם בפניו את פרטי כרטיס האשראי. בהמשך לאמור ביצע הנאשם עסקאות בשני כרטיסי האשראי באופן שהזמין מוצרים באמצעות שיחות טלפון אל בתי עסק, וזאת בכוונה להונות. על פי המפורט בכתב



האישום, סכום העסקאות הכולל שביצע הנאשם עומד על 1,528 ₪, זאת במסגרת 17 עסקאות בבתי עסק שונים, רובם מסעדות. סכומי העסקאות שונים ונעים בין עשרות למאות שקלים לכל עסקה. פירוט מלא נמצא בטבלאות שצורפו לכתב האישום.

[במאמר מוסגר יצוין כי חלק מן העסקאות המופרטות בטבלאות הן ניסיונות שלא צלחו]

ת"פ 27411-02-15 (להלן: **תיק המרמה המצורף**):

4. לפי עובדות כתב האישום בתיק זה, הנאשם עבד ב"פיצריה" בנהריה, ובמהלך עבודתו קיבל הזמנות אשר התשלום עליהן התבצע באמצעות כרטיסי אשראי. הנאשם העתיק את מספרי כרטיסי האשראי שהיו רשומים על הקבלות של ההזמנות של שני לקוחות. כמו כן, צוין בכתב האישום כי במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, הגיע הנאשם לראיון עבודה במסעדה נוספת בנהריה. במהלך אותו ראיון שמע הנאשם לקוח שמסר לעובד במקום מספר כרטיס אשראי, ורשם את המספר. על פי עובדות כתב האישום, במהלך החודשים ספטמבר ואוקטובר 2014, במספר רב של הזדמנויות, ביצע הנאשם עסקאות טלפוניות באמצעות פרטי כרטיסי האשראי את פרטיהם קלט, וזאת לצורך רכישת מוצרי מזון ונרגילות. בהזמנות הטלפוניות הזדהה הנאשם בשם הפרטי של בעל הכרטיס, ובהמשך הגיע הנאשם לאותם בתי עסק ונטל לידיו את מוצרי המזון והנרגילות. כמו כן, במספר הזדמנויות הגיע הנאשם לבתי עסק, רכש מוצרים שונים, ושילם עבורם על ידי כך שמסר בעל פה את פרטי כרטיסי האשראי שאת פרטיהם הוא קלט, ונטל לידיו את המוצרים. על פי המפורט בכתב האישום, סכום העסקאות הכולל שביצע הנאשם עומד על 6,908.90 ₪, זאת במסגרת 41 עסקאות בבתי עסק שונים, רובם מסעדות וחנות נרגילות. סכומי העסקאות שונים ונעים בין עשרות למאות שקלים לכל עסקה. פירוט מלא נמצא בטבלה שצורפה לכתב האישום. העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק זה הן: קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), והונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

ת"פ 9505-11-15 (להלן: **תיק הפרת ההוראה החוקית המצורף**):

5. לפי עובדות כתב האישום בתיק זה, ביום 18.6.2015 במסגרת מ"ת 39148-06-15 (בית משפט שלום קריות), שוחרר הנאשם למעצר בית בבית הוריו בנהריה. בהחלטת השחרור צוין כי הנאשם רשאי לצאת ממעצר הבית בימים א', ג', ה' ו-ו', בין השעות 9:00 עד 12:00, ובימים ב', ד' ושבת, בין השעות 16:00 עד 21:00. לפי כתב האישום, כי ביום 19.7.2015 (יום א') סמוך לשעה 18:00, עזב הנאשם את מעצר הבית ובכך הפר הוראה חוקית שניתנה מאת בית משפט מוסמך. העבירה בה הורשע הנאשם בתיק זה היא הפרת ההוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

6. ביום 10.1.2016 הודה הנאשם בעובדותיו של כתב האישום הנוכחי וכן בעובדותיהם של שני כתבי האישום שביקש לצרף והורשע בהתאם. לבקשת הסנגור, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן.



תסקיר שירות המבחן

7. בתסקיר מיום 18.4.2016 פירט שירות המבחן את נסיבות חייו של הנאשם. בין היתר צוין כי הנאשם גדל במשפחה בנסיבות מורכבת, מגיל צעיר חי אצל סבו והקשר עם הוריו רעוע, כן צוין ששירת באופן חלקי בצה"ל. בהתייחסו לביצוע העבירות בתיק הנוכחי ובתיקים המצורפים, סיפר הנאשם בפני שירות המבחן כי לפני כחמש שנים נגנבו פרטי כרטיס האשראי שלו ובוצעו בו עסקאות בסכום של 4,500 ₪. לדבריו, הוא בדק באיזה עסקים נעשה שימוש בכרטיס האשראי שלו והתברר לו שהוא מכיר מילדות את האדם שגנב את כרטיסו. משראה שאותו אדם הזמין פיצה במקום בו עבד, החליט הנאשם להתנקם בו וביצע רכישות שונות באמצעות כרטיס האשראי שלו בסכום של 6,000 ₪. הנאשם ציין כי לא נתפס בגין כך, אך בהמשך התפתה לפעול באותו אופן מתוך תחושת סחרור מהשגת "כסף קל". באמצעות סכומים אלה רכש דברים שונים, את חלקם מכר, תוך שחווה תחושות סיפוק, ערך ומסוגלות. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן בגאווה את האופן המתוחכם בו פעל וציין כי סכום המעילות שביצע עד היום עומד על 12,000,000 ₪, אך "למזלו" נתפס רק בגין חלק מהעבירות שביצע. עוד ציין כי גם כאשר שהה בתנאי מעצר בית לא כיבד את תנאי מעצרו והמשיך לנסוע בארץ ולבצע עבירות בכרטיסי אשראי באופן שיטתי. הנאשם אמר לקצינת המבחן כי בעודם משוחחים נמכרות סחורות שגנב באמצעות כרטיסי אשראי, עבירות אשר לא נתפס בגין; וכי משהרגיש כי יש בידיו מספיק כסף החליט להסגיר עצמו למשטרה במטרה לסיים את התיק המשפטי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הביע צער על השלכות מעשיו על עתידו אך לא על עצם המעשים, וכי הוא נעדר גילויי אמפתיה לנפגעי העבירות. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם הוא בעל דפוסי התנהגות עברייניים מושרשים, המנבאים לרעה את כוחותיו הקוגניטיביים, וכי מסגרת החוק אינה מהווה עבורו גבול. נוכח האמור העריך שירות המבחן כי קיים סיכוי גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק, והמליץ על ענישה מוחשית לצד תשלום פיצוי לנפגעי העבירות. לאור גילו של הנאשם המליץ שירות המבחן כי במידה וישלח למאסר בפועל יישקל שילובו בהליך טיפולי במסגרת שב"ס, באם יביע רצון לכך.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה טענה לעונש, ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו והפנתה לנסיבות ביצוע העבירות. בהתייחסה לתיק הנוכחי ולתיק המרמה המצורף, ציינה כי הנאשם פעל בשיטתיות, ביצע עבירות בהיקף נרחב וניצל את נגישותו לפרטי כרטיסי אשראי של קורבנות העבירה על מנת לבצע רכישות לשימוש הפרטי. המאשימה טענה כי יש לראות בכל כתב אישום אירוע נפרד. נטען כי מתחם העונש ההולם לתיק הנוכחי נע בין מספר חודשים ל-24 חודשי מאסר בפועל, כך גם לגבי תיק המרמה המצורף; לגבי תיק הפרת ההוראה החוקית המצורף נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר ל-8 חודשי מאסר בפועל. כן הפנתה המאשימה לפסיקה התומכת לדידה בעמדתה העונשית. אשר לגזירת העונש בתוך המתחם, הפנתה ב"כ המאשימה לאמור בתסקיר, ציינה את הערכת המסוכנות וכי לדבריה ניכר מן התסקיר שהנאשם אינו מתחרט על מעשיו ואף חש סיפוק וגאווה לאור התחכום בו פעל ולא נתפס. לדידה של המאשימה, הנאשם הוא "שור מועד", הגם שלחובתו אין הרשעות קודמות, וזאת לאור כך שבגילו הצעיר הספיק לבצע מספר רב של עבירות. ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונשי מאסר בפועל לכל אירוע, ברף הגבוה של המתחמים הנטענים ובמצטבר, וכן מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לקורבנות העבירה. צוין כי הנאשם היה נתון



במעצר מיום 14.6.2015 ועד 18.6.2015, וכן מיום 9.2.2016 ועד היום.

9. בלמדו סנגוריה על הנאשם ציין הסנגור כי אין להפחית בחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם אך לדבריו כי יש להסתכל על מעשיו של הנאשם בפרופורציה הנכונה. נטען כי עיון בפירוט העסקאות שביצע הנאשם מעלה כי אין מדובר במעשים מתוחכמים כי אם במעשים ילדותיים וטיפשיים. לטענת הסנגור, הנאשם נהג לרכוש מוצרי מזון שונים, בסכומים שאינם גבוהים, ולחלקם לחבריו כדי להצטייר בעיניהם כ"גיבור" ולזכות במחמאות, וזאת על רקע בעיות חברתיות. כן נטען כי יש להתייחס אל התיק הנוכחי ואל תיק המרמה שצורף כאירוע אחד, שכן אופי המעשים דומה ואין המדובר בהפרשי זמן ניכרים בין מועדי ביצוע העבירות. לבסוף ציין הסנגור כי בתיק הנוכחי ניתן לראות כי בחלק מן המקרים מדובר בניסיון שלא צלח לבצע עסקאות. הסנגור הפנה לפסיקה וטען כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין ענישה צופת פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר בודדים. הסנגור ציין את נסיבותיו האישיות וכן את הודאתו בהזדמנות הראשונה. בהתייחסו לתסקיר שירות המבחן טען הסנגור כי עולה מן הדברים שהנאשם לא לקח את הדברים ברצינות המתאימה וכי מה שצוין שם לא נכון, לא מציאותי והזוי. לדעת הסנגור לאור הדברים שציין הנאשם היה על שירות המבחן להפנות את הנאשם להערכה פסיכולוגית ולא לסמוך על הדברים כנכונים. לאור האמור ביקש הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו הממושכת של הנאשם העומדת על 4 וחצי חודשים.

10. בדברו לפניי סיפר הנאשם כי במסגרת מעצרו השתתף בקבוצות חינוכיות שונות והבין את משמעות מעצרו. כן ציין כי חלק מן העסקים בהם ביצע עסקאות קיבלו את כספם בחזרה מהוריו.

מתחם העונש ההולם

11. כידוע, בהאידנא, מלאכת גזירת הדין נעשית, בדרך כלל, בשני שלבים עיקריים: קביעת מתחם העונש ההולם ולאחר מכן גזירת העונש בגדרי מתחם העונש (סעיף 40ג' לחוק העונשין), כשבתוך כך יש לבחון אם קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מן המתחם. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, שהינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

אירוע אחד או מספר אירועים?

12. ברם, שלב נוסף, מקדמי, בטרם קביעת המתחם, מחייב את בית המשפט לבחון אם המעשה בו הורשע הנאשם מהווה אירוע אחד או מספר אירועים (ראו סעיף 40ג' לחוק העונשין). אם מדובר באירוע אחד, על בית המשפט לקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ולגזור עונש כולל לכל העבירות שבאותו אירוע (סעיף 40ג'א) לחוק העונשין). אם קבע בית המשפט כי מספר עבירות מהוות כמה אירועים, אז יש לקבוע



מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי בית המשפט לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

13. בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.2014) (להלן: פס"ד **ג'אבר**) הוצעו מספר קווים מנחים לאפיונו של "אירוע". המבחן שהוצע על ידי כב' השופטת ברק-ארז הוא מבחן "הקשר ההדוק" אשר יתקיים כאשר תימצא בין העבירות סמיכות זמנים או כאשר הן חלק מאותה תכנית עבריינית, אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. בפסיקה מאוחרת נראה כי הלך והתבסס מבחן זה (ראו: רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.5.2015); ע"פ 4289/14 **חנונה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.1.2015)). עם זאת, לאחר פסק דין **ג'אבר** ניתן למצוא מספר פסקי דין בהם הובעו קולות שונים לגבי מבחן הקשר ההדוק: כך, בע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (פורסם בנבו, 3.9.2015) יישם אמנם כב' השופט סולברג את מבחן הקשר ההדוק, אך הוסיף וציון כי ככל שעוצמת הקשר בין העבירות על פי נסיבותיהן העובדתיות רבה, תידרש הצדקה נורמטיבית משמעותית יותר כדי לראותן כאירועים נפרדים, ולהיפך. דוגמא נוספת היא פסק הדין בע"פ 1082/14 **ג'אסר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.7.2015), שם קבע כב' השופט הנדל כי הגישה לפיה דפוס דומה של מעשים (ללא קשר לפרמטרים של נפגעי העבירה, מועד ביצוע העבירה ואופני תכנון שונים), די בה כדי להפוך את כל העבירות לאירוע אחד, היא מרחיקת לכת. עוד יצוין כי לאחרונה פורסם תזכיר הצעת חוק (תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת בענישה - תיקונים שונים), התשע"ו-2015) (להלן: **תזכיר החוק**)), וזאת בעקבות הקשיים שהתעוררו ביישום סעיף 40 יג לחוק העונשין. בתזכיר צוין חוסר שביעות רצון מן הפרשנות שנתנה הפסיקה למונח 'אירוע', ומוצעת בו הגדרה שונה, מצומצמת יותר, שאת גבולותיה יש לשרטט באמצעות שני מבחנים: **"המבחן הראשון והמרכזי הוא מבחן טכני באופיו אשר בוחר האם המעשים בוצעו בקרבת זמן ומקום"**. ההיגיון העומד בבסיסו של מבחן זה הוא כי ביצוע מעשים שונים בריחוק של מקום וזמן, מבטא מידת אשם מוגברת, אשר צריכה להתבטא בחלוקה לכמה אירועים; המבחן השני הוא מבחן מהותי באופיו, מטרתו לסייג את המבחן הראשון, והוא מונחה על-ידי שני פרמטרים - זהות האינטרסים המוגנים ומספר הקרבתות. **"כך, גם אם המעשים בוצעו בקרבת זמן ומקום, ככל שהמעשים פוגעים באינטרסים מוגנים שונים יותר וככל שמדובר בפגיעות בקרבתות שונים, תגבר ההצדקה לקבוע שמדובר בשני אירועים שונים"** - נאמר בדברי ההסבר להצעת החוק.

14. לאחרונה נדונה האבחנה בין אירוע אחד למספר אירועים במסגרת ע"פ 5668/13 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.3.2016). באותו עניין הורשע המערער בביצוע שורה ארוכה של מעשי רמייה, גניבה, זיוף והלבנת הון לאחר שיצר מצג שווא לפיו הוא בעלים של חברת השקעות מצליחה המתמחה בהשקעות אך בפועל, ניהל בכספים שהתקבלו בידו חיי מותרות. בדונו במתחם העונש ההולם הזכיר בית המשפט העליון את תזכיר החוק ועמד על תוקפו של 'מבחן הקשר ההדוק' אשר גובש בפסיקה, נוכח המפורט בתזכיר. בהתייחסו לתזכיר צוין כי: **"התזכיר, נודעת לו כבדת דרך עד ש'יגדל' ויהיה לחוק...לעת הזאת אין לנו אלא הדין הקיים, כפי שנחקק וכפי שפורש...אך ראוי הוא כי בית המשפט כפרשנו של החוק יעשה אוזנו כאפרכסת"**. בסופו של דבר בחן בית המשפט העליון את מהות מעשיו של המערער, הן לפי מבחן הקשר ההדוק והן בהתאם להוראות התזכיר, והגיע למסקנה אחת, לפיה די בקביעת מתחם הולם יחיד לכלל המעשים, נוכח הזיקה והדמיון בין המעשים, הגם שהם נפרדים ובוצעו



כלפי מתלוננים שונים.

15. לאחר שהצטיידנו, מלוא הסאה, בכלים המתאימים לבחינת השאלה האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים, נפנה לדון במעשים המונחים לפנינו.

16. ב"כ המאשימה סבורה כי יש לראות בכל כתב אישום אירוע אחד. לשיטת הסנגור, התיק הנוכחי ותיק המרמה המצורף מהווים אירוע אחד. לאור העובדה שהמחלוקת בין הצדדים אינה בשאלה אם יש לראות בכל עסקה שבוצעה אירוע אחד, אלא בשאלה האם לראות בכתב האישום בתיק הנוכחי ובתיק המרמה המצורף אירוע אחד, אתמקד בהיבט זה.

17. סבורני כי בנסיבות המקרה ניתן לראות בתיק הנוכחי ובתיק המרמה המצורף אירוע אחד. אמנם, מעשיו של הנאשם נעשו ביחס למספר קורבנות, מחזיקי כרטיסי האשראי ובעלי העסקים וכן כתב האישום הנוכחי מפרט עבירות שבוצעו במהלך חודש יוני 2015 ואילו כתב האישום בתיק המרמה המצורף מפרט עבירות שבוצעו בחודשים ספטמבר ואוקטובר 2014, בהפרש של כחצי שנה מהעבירות בתיק הנוכחי. ואולם, מאחר ומדובר במספר רב של עסקאות אותן ביצע הנאשם, המאופיינים בדמיון וחזרתיות, קיימת הצדקה - גם מבחינה שיקולי הלימה - לקבוע כי המדובר באירוע אחד, במסגרת מסכת עבריינית אחת, לו ייקבע מתחם עונש אחד. הערכים המוגנים בשני כתבי האישום זהים הם; דפוס הפעולה של הנאשם דומה (הן מבחינה אופן השגת פרטי הכרטיס; ואפיון הפעולות לאחר מכן, לרבות מהות וטיב הרכישות שבוצעו); ומקום ביצוע העבירות, בתחום גיאוגרפי מוגדר - נהריה.

18. אשר לתיק הפרת ההוראה החוקית המצורף, דומה כי אין מחלוקת בין הצדדים כי מדובר באירוע נפרד.

19. לאור האמור, סבורני כי ניתן לראות בתיק הנוכחי ובתיק המרמה המצורף אירוע אחד, ובתיק הפרת ההוראה החוקית המצורף אירוע נפרד. מכאן נעבור לקביעת מתחם העונש באירועים שנקבעו.

שיקולים לקביעת המתחם

20. בתיק הנוכחי הורשע הנאשם בריבוי עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, ובתיק המרמה המצורף הורשע באותן עבירות ובנוסף בעבירה של קבלת דבר במרמה. הערכים החברתיים המוגנים בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב הם הגנה על כוחו ותוקפו של כרטיס החיוב כתחליף אמין למטבע וככלי מסחר יעיל, אמין ונטול סיכונים; והגנה על רכוש הפרט ועל הפעילות העסקית התקינה בכרטיסי חיוב ועל חיי המסחר ככלל. על חומרתה של עבירת קבלת דבר במרמה עמד בית המשפט במספר הזדמנויות, בצינו כי עבירות מרמה פוגעות בקניינם של הקורבנות, מסכות להם ולאחרים הפסדים ניכרים, וגם עלולות לערער את יחסי המסחר ההוגן והתקין. מכאן, העונש הראוי בעבירות אלו, צריך לבטא את חומרת המעשים, את היקפם ואת סכום המרמה. ראו בין היתר ע"פ 6474/03 **מלכה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(3) 721 (2004).



21. כפי שעולה מעובדות כתבי האישום בתיק הנוכחי ובתיק המרמה המצורף, נהג הנאשם לפעול בדפוס פעולה זהה, במסגרתו קלט בחושיו את מספריהם של כרטיסי אשראי של קורבנות מזדמנים ותמימים ולאחר מכן עשה שימוש בכרטיסים לצרכיו. מצד אחד מדובר בעסקאות רבות: מכתב האישום הנוכחי עולה כי הנאשם ביצע 12 עסקאות שונות, ובתיק המצורף דובר ב 41 עסקאות. מצד שני מדובר ברכישות בסכומים לא גבוהים: הנאשם רכש באמצעות הכרטיס בעיקר דברי מזון בסכומים הנעים בין-37 ₪ ועד 338 ₪, ועוד 5 ניסיונות לבצע עסקאות, אשר לא צלחו. סכום העסקאות הכולל שביצע הנאשם, בשני כתבי האישום, עומד יחד על 8,436.90 ₪. בנוסף, אין להתעלם מהטרחה והטרדה שנגמרה לבעלי הכרטיסים שגילו כי פרטי כרטיסי האשראי מנוצלים לרעה.

22. בתיק הפרת ההוראה החוקית המצורף הורשע הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית. הערכים המוגנים בעבירה זו הינם כיבוד החלטות שיפוטיות, שמירה על הסדר הציבורי והגנה על שלטון החוק. בנסיבות המקרה המדובר בהפרה אחת בה הורשע הנאשם, עת נמצא שוהה מחוץ לחלופת המעצר שנקבעה בהחלטת בית המשפט.

23. שיקול נוסף שיש לשקול לשם קביעת מתחם העונש ההולם הוא מדיניות הענישה הנוהגת כאמור בסעיף 40ג' לחוק העונשין. ממדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, עולה כי מתחייבת ענישה המעבירה מסר ברור לצורך הגנה על רכוש הציבור ופרטיותו. כמו כן, בענישה הנוהגת ניתן ביטוי לפגיעה החמורה באמון העומד בבסיס השימוש בכרטיסי האשראי. בחינת מדיניות הענישה מעלה כי טווח הענישה הוא במנעד רחב, ומשתנה, בין היתר, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות ונסיבותיו של הנאשם. לצורך ההשוואה, ובזהירות המתבקשת, אפנה למספר פסקי דין, בשינויים המחייבים: ת"פ (שלום כ"ס) 20098-05-12 **מדינת ישראל נ' ציאני** (פורסם בנבו, 24.3.2013) - עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה, גניבה ועוד; נאשם בן 21, ללא עבר פלילי; נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל. ת"פ (שלום כ"ס) 2725/05 **מדינת ישראל נ' ליאונדי** (פורסם בנבו, 13.2.2007) (ניתן לפני תיקון 113 לחוק העונשין) - עבירות של גניבה והונאה בכרטיס חיוב, שימוש במסמך מזויף ועבירות נוספות; הנאשם גנב שיקים ריקים וכרטיסי אשראי, וביצע חיובים באמצעותם; נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל. ת"פ (שלום י-ם) 12361-02-11 **מדינת ישראל נ' לוגסי** (פורסם בנבו, 3.3.2013) - עבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, גניבה ועוד; הנאשם ביצע רכישות בכרטיס החיוב הגנוב בסך של 1,760 ₪; נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל. עפ"ג (מחוזי מרכז) 34485-06-14 **פבלוביץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.9.2014) - עבירות הונאה בכרטיס חיוב, שימוש בכרטיס חיוב מזויף, קבלת דבר במרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה; המדובר היה במספר מקרים בהם נכנס הנאשם לחנויות ורכש טובין באמצעות כרטיסי אשראי מזויפים; סך הרכישות עמד על 11,445 ₪; לנאשם הרשעה קודמת; נדון ל-6 חודשי עבודות שירות. כן אפנה למספר פסקי דין אליהם הפנו הצדדים: עפ"ג (מחוזי חיפה) 24595-02-16 **ברדיצ'בסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.3.2016); ת"פ (שלום קריות) 26382-02-14 **מדינת ישראל נ' סמירנוב** (פורסם בנבו, 12.5.2015); ת"פ (שלום רמלה) 19929-09-13 **מדינת ישראל נ' גולן** (פורסם בנבו, 15.6.2015); ת"פ (שלום ראשל"צ) 17071-09-12 **מדינת ישראל נ' טאיזי** (פורסם בנבו, 11.1.2016).

24. הנאשם סיפר סיפורים מסיפורים שונים בפני שירות המבחן לגבי "מעלליו". בין היתר סיפר כי היקף



המעילות שביצע שעוד לא נחשפו הוא במיליוני שקלים. למען ניקיון הדעת אציין כי לא התחשבתי כלל בסיפורים המתוארים בתסקיר שירות המבחן כתב האישום מפי הנאשם, ואניח כי אין המדובר אלא בדברי "טיפשות", "הזיות" ו"הסתלבטות" על קצין המבחן - כלשון הסנגור. אבהיר עוד כי הסנגור לא ביקש להפנות את הנאשם לבדיקה נפשית, וגם לא עלתה בפניי אינדיקציה לכך.

25. לאור מכלול השיקולים שהובאו לעיל, אני סבור כי בנסיבות המקרה מתחם העונש ההולם לגבי התיק הנוכחי ותיק המרמה המצורף נע בין 4 חודשים, אשר במקרים המתאימים יכול ויוטלו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר על תנאי וקנס; ולגבי תיק הפרת ההוראה החוקית המצורף, נע המתחם בין ענישה צופת פני עתיד למספר חודשי מאסר פועל, וכן מאסר על תנאי. יצוין כי לא כללתי במתחם פיצוי, זאת משום הסברה כי הנזק נפל בסופו של דבר על חברות האשראי; מדובר בגופים עסקיים גדולים שידעו, להגיש נגד הנאשם תביעה במישור האזרחי, אם ירצו בכך.

26. אני סבור כי בנסיבות המקרה קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה. עם זאת, אציין כי לאור העובדה שמדובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, אשר שווה במעצר עד תום ההליכים תקופה לא קצרה של כחמישה חודשים ומעולם לא נשא בעבר עונש מאסר בפועל, ראיתי לגזור את עונשו ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם.

שיקולים לגזירת העונש בתוך המתחם

27. אעמוד להלן על השיקולים ששקלתי לעניין גזירת העונש בתוך המתחם:

(-) הנאשם יליד 1994, בן 22 שאין לחובתו הרשעות קודמות. אין חולק כי עונש מאסר ייפגע בו בשל גילו הצעיר.

(-) כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, נסיבות חייו של הנאשם מורכבות. הנאשם גדל בדינאמיקה משפחתית מורכבת, הקשר עם הוריו לא היה מן המשופרים במהלך ילדותו וכך גם כיום. עולה אפוא כי לנאשם אין תמיכה חברתית ורגשית ראויה. בהקשר זה יצוין כי אין אלא להצטער על כך שהנאשם לא השכיל לנצל את הקשר עם שירות המבחן להפקת תועלת טיפולית.

(-) הנאשם הודה בתיק הנוכחי ובחר לצרף שני תיקים התלויים ועומדים נגדו. אמנם ההודאה בעובדות כתבי האישום מעידה על נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו. לצד זאת, אין להתעלם מכך שמתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו מתחרט על עצם מעשיו אלא על השלכותיהם על עתידו, וכי הוא אינו מביע אמפתיה כלפי נפגעי העבירות.

(-) יש להתחשב בתקופות בהן היה נתון הנאשם במעצר ובתנאים מגבילים. בתיק הנוכחי, היה הנאשם עצור החל



מיום 14.6.2015 עד יום 18.6.2015, לאחר מכן היה נתון במעצר בית למשך מספר חודשים. בעקבות הפרת תנאי שחרורו נעצר הנאשם בשנית, והוא שוהה במעצר עד תום ההליכים מיום 9.2.2016 ועד היום. בסה"כ נתון הנאשם במעצר של ממש כחמישה חודשים.

גזר הדין

28. סעיף 40(ב) לחוק העונשין קובע את הכלל לפיו משהורשע נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, בית המשפט רשאי לגזור עונש נפרד לכל אירוע, ואז לקבוע את מידת החפיפה בין העונשים, או הצטברותם, או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בנסיבות העניין, אני סבור כי יש מקום לנקוט בהילוך של עונש כולל לכל האירועים, ולא לקבוע עונשים נפרדים לכל אירוע.

29. בשם לב למתחמי הענישה שקבעתי ולשיקולים הקשורים לגזירת העונש, אני גוזר על הנאשם את העונשים:

8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 14.6.2015 ועד 18.6.2015, וכן מיום 9.2.2016 ועד היום.

מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, אחת מן העבירות הבאות: עבירה על חוק כרטיסי חיוב, עבירת רכוש מסוג פשע, עבירת מרמה או זיוף מסוג פשע, ויורשע בה.

מאסר על תנאי למשך 2 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור משך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר, אחת מן העבירות הבאות: עבירת רכוש מסוג עוון, עבירה של הפרת הוראה חוקית, עבירה של הפרת צו בית משפט, ויורשע בה.

קנס בסך 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.8.2016 ובכל 1 בחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים תביא את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

כמוצע על ידי שירות המבחן, רשויות שב"ס ישקלו את שילוב הנאשם בהליך טיפולי המתאים לנתוניו, הכל בגדר שיקול דעת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.



ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ו, 03 יולי 2016, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.